

NOVINKY NA DĚČKU

NOVÉ VEČERNÍČKY

ZAHRANIČNÍ SERIÁLY

CELOROČNÍ SOUTĚŽ

WEB DĚČKA

KNIHA

VÝSTAVA

VZDĚLÁVACÍ POŘADY A PROJEKTY

„Letos **slaví Děčko 8. narozeniny** a i nyní přicházíme s novými nápady a inspiracemi. Těmi letošními je programové soustředění na ‚nové technologie‘. Toto téma se odrazí ve vysílání, ale i na webu Děčka v naší zbrusu nové celoroční soutěži Mise Špuntix. Chceme tak zábavnou formou přispět k orientaci mladých diváků v současném moderním světě.“

Petr Koliha, výkonný ředitel ČT :D

Občanka II

Zábavně vzdělávací hraný komediální seriál pro děti ve věku od osmi do dvanácti let, který zpracovává témata občanské výchovy pro ZŠ podle rámcových vzdělávacích programů. Školní látku vypráví na uzavřených příbězích rodiny, ve které je hlavní hybatelkou dcera Sára. „Myslím, že na pořadu typu Občanka se mohou příjemnou formou vzdělat nejen děti či dospívající, ale mohou si leccos zopakovat a ukotvit i dospělí. Hravá forma sitcomu nic nevnucuje, není násilná, dělali jsme vše pro to, aby byla zábavná a přesná. Aby to byla škola hrou. A s tímto ji zkuste sledovat,“ říká herečka **Petra Špalková**.

Sára chce být youtuberkou a svým videokanálem přinejmenším změnit svět. A jestli ne teď, tak určitě v dospělosti, kdy přece bude skvělou reportérkou. Točí proto na telefon reportáže o všem, co jí připadá závažné. A vychází přitom z dění ve své rodině a okolí. Masérský salon táty Bivoje je totiž obecní zповědnice, terapeutická ordinace i poradna. Rázná a aktivní maminka Anděla zase nedokáže nechat žádnou nepravost jen tak plavat. Sára se za občasné pomoci bratra Vojty (tu více, tu méně žádané) snaží dozvědět víc o pozadí problémů a širších souvislostech. Rodinu doplňuje „babička“ Lidu, nečekaně aktivní paní od vedle, která do rodinného chaosu přináší selský rozum a četnými zkušenostmi získanou moudrost.

scénář: Tereza Karpianusová, Zdeněk Jecelín // **režie:** Jakub Šmíd
dramaturgie: Markéta Hoskovcová, Klára Vlasáková // **kamera:** Vidu Gunaratna // **výkonný producent:** Petr Nezval // **kreativní producent:** Luděk Horký // **hrají:** Amálie Roznětínská, Daniel Žižka, Petra Špalková Tichá, Petr Vršek, Eva Holubová, Erika Stárková, Jiří Štrébl, Lukáš Příkazký, Petr Vančura, Šimon Krupa, Simona Lewandovská, Sára Lutovská, Kateřina Marie Fialová, Filip František Červenka a další

Eva Holubová: Výhodu sociálních sítí vidím v možnosti konfrontace, besed, tříbení názorů a postojů

Hlavní postava Občanky Sára chce být youtuberkou. Vy sama jste na sociálních sítích aktivní – v čem vidíte jejich pozitiva a v čem naopak negativa?

První pozitivum sociálních sítí je dobrovolnost. Jaké si to na nich nastavíte, takové to máte. To však může být zároveň i negativum, zvláště když si to nastavíte jako náhradu za svůj život a žijete více virtuálně než reálně. Někdo si tím pouze vydělává, v pořádku, ale jede teď zvláštní druh reklamy, kterou provádíte za sebe, na svých dětech jakoby vpustíte sledující k sobě domů, do svého příběhu. A tím, že ukážete, s čím si vaše děti hrají, čím jim natíráte zadek, čím si váš manžel myje vlasy, vlastně vyděláváte. Nazývá se to spolupráce, ale dle mého je to obchod, kšeft. Nijak to nesoudím, vlastně mi nevádí, když je to upřímné, vadí mi, když je to pokrytecké, prolhané a co příspěvek, to spolupráce. Na sociálních sítích však vidím velkou výhodu v možnosti konfrontace, besed, tříbení názorů

a postojů, informace z oblasti umění, politiky, ekologie, o přírodě, psychologická zamýšlení....

Přijde Vám, že děti současné generace mají k občanské výchově a humanitním vědám otažitější vztah? Nebo jde jen o povrchní dojem?

Nemohu posoudit, my jsme občanku nenáviděli. Za totalitní vlády komunistické strany byla cenzurovaná a plná prolhané ideologie. Děti, co s námi točily, evidentně věci veřejné zajímají. My jsme si museli informace hledat v ilegálních zónách.

Je pro Vás práce pro dětské publikum v něčem jiná? Co Vás na ní baví?

Já tolik pro děti nedělám, takže neumím odpovědět. Tady v Občance hraju jako pro dospělé. Možná jde o obsah – jednodušší témata a jemnější humor.

Bankovkovi III

Třetí řada zábavně vzdělávacího pořadu pro děti ve věku od osmi do dvanácti let je pojata jako poradna a praktická cvičebnice nakládání s penězi. Bankovkovi proberou životní situace, které mohou potkat každého – cestu na dovolenou, stěhování, založení účtu apod.

Stejně jako v předchozích dílech jsou hlavními hrdiny postavy z bankovek, které zároveň bydlí společně v pronajatém bytě. V každém dílu vznese dětský divák do Ámosovy poradny prosbu o radu nebo konzultaci v životní situaci, se kterou si neví rady. Parta Bankovkových se snaží pro tazatele na praktických příkladech shrnout všechny možné finanční zádrhele, které mohou v dané situaci nastat. Testují různé postupy, odhalují chyby a slepé uličky. Nakonec přijdou s návodem, jak případné problémy řešit nebo jim rovnou předejít.

Seriál obsahově vychází z učebnice finanční gramotnosti pro ZŠ a vznikl ve spolupráci s Českou bankovní asociací.

scénář: Tereza Karpianusová, Tomáš Končinský
režie: Jakub Šmíd // **dramaturgie:** Markéta Hoskocová
výtvarník a animace: Pavel Koutský // **výkonný producent:** Petr Nezval // **kreativní producent:** Luděk Horký // **hrají:** Petr Vančura, Tereza Dočkalová, Erika Stárková, Jiří Panzner, Jiří Böhms a Jiří Kohout

Jakub Šmíd: Technicky vzato se tvorba pro děti neliší od tvorby pro dospělé

Zatímco Bankovkovi se věnují finanční gramotnosti, Občanka zpracovává témata občanské výchovy. Jaké pro Vás bylo zároveň režírovat pořady s tak rozdílnou tematikou?

Ač se seriály liší svou tematikou, spojuje oba projekty situační komika, práce s gagy a snaha o srozumitelné a zábavné předání dosti složité tematiky dětskému divákovi. Jde o hraná díla, která svým dějem hravě odkazují k jednotlivým okruhům, kterým se v Bankovkových a Občance věnujeme.

Proč je důležité témata jako finanční gramotnost a občanská výchova dále rozebírat? Mají v těchto předmětech děti mezery?

Občanskou uvědomělost je třeba v dětech pěstovat, aby z nich vyrostli sebevědomí a vědoucí občané, kteří budou v budoucnu vytvářet podobu naší demokratické společnosti. Finanční gramotnost je také klíčová pro orientaci člověka ve světě. Nejen mladí lidé mohou snad spadnout do dluhových pastí, ale těžko se z nich dostávají. Prevence je velmi důležitá.

Jste Vy sám spíše spořivý člověk, nebo naopak rád utrácíte?

Jelikož jsem natočil už tři řady Bankovkových, tak se chovám uvědoměle. Ale sám jsem se dozvěděl spoustu podstatných informací, o kterých jsem neměl potuchy.

Pořady pro děti tvoří jen zlomek Vaší tvorby, v čem je pro Vás tato práce jiná?

Technicky vzato se tvorba pro děti neliší od tvorby pro dospělé. Užívám si dlouhodobou spolupráci se skvělými herci (Eva Holubová, Petra Špalková, Erika Stárková, Petr Vršek, Petr Vančura ad.) na velmi chytrých a komediálních scénářích, z kterých lze skvěle vycházet při tvorbě situací a které je radost točit.

Petr Vančura: Vzdělávání je celoživotní proces

Měl jste jako student raději občanskou výchovu, nebo finanční gramotnost či exaktnější vědy?

Z pohledu náctiletého Petra, špatně motivovaného školáka, bych zcela jistě volil občanku, protože s tímhle předmětem si v 90. letech zřejmě nevěděli rady, takže jsme ho vždycky jenom nějak prolelkovali, což se zdálo být fajn. Matematika, fyzika a chemie byly naopak čirý teror čísel a vzorců a já jsem nikdy pořádně nepochopil, proč se to vlastně učím. Studoval jsem jenom kvůli známám a milým učitelkám, kterým jsem se chtěl zalíbit. Teď vím, že to byla fatální chyba, a divím se, co všechno nevím, a pak se divím ještě víc tomu, jak hezké je objevovat a vědět.

V čem je příprava pořadů pro děti odlišná od klasického natáčení? Který divák je, podle Vás, náročnější: dětský, nebo dospělý?

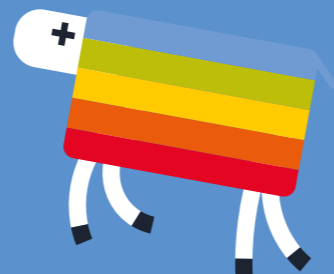
V dětských pořadech, ve kterých jsem účinkoval, jsem vždy energická a veselá postavička. Zato Petr, který přijede v půl šesté na natáčení, vždy veselý a energický nebývá. Rozdíl je tedy především v jistém druhu energie, na který se musíte naladit. Ale to je asi zřejmé. A co se těch rozdílů týká, řekl bych, že dětský divák je odrazem svých rodičů, a tím pádem je to vždycky dost individuální a nelze generalizovat. Osobně preferuji, když mohu hrát pro náročného diváka, a v tomhle ohledu plně spoléhám na dramaturgii České televize, že neklesne na úroveň duchapusté zábavy. A co se samotného natáčení týká, tak tam žádné děti nebyly, takže jsem musel probudit své dětské já a hrát to pro něj.

Myslíte si, že je děti potřeba jak v občanské výchově, tak ve finanční gramotnosti dovzdělávat? Mají v těchto oborech mezery?

Nejsem odborník na mezery ve vzdělání, takže nevím. Věřím tomu, že vzdělávání je celoživotní proces, školou rozhodně nekončí, a nějaká mezera nedovzdělanosti se najde vždycky. Jak občanská výchova, tak i finanční gramotnost jsou především o zodpovědnosti. Bylo by tedy nezodpovědné nedat jim patřičný prostor.

Jste Vy sám spořivý člověk, nebo spíše více utrácíte?

V tomhle ohledu jsem v rozporu sám se sebou. Jsem škudlil, který téměř nikdy neodolá a podlehne svodům různých lákadel. Škudlím, škudlím a pak prásk a utratím to. Díky Bankovkovým jsem si sáhl do svědomí a do prasátka a začal jsem spořit a investovat. Taky jsem zjistil, že se dá na spoustu věcí pohlížet jako na investici, což byl zajímavý twist v mém přístupu k životu. Od té doby podléhám lákadlům, ale přemýšlím o jejich zpětném přínosu.

Tereza Dočkalová: Finanční gramotnosti by se už na základní škole mělo věnovat dostatek času

V čem je práce na pořadu pro děti jiná? Který divák je, podle Vás, náročnější – dětský, nebo dospělý?

Řekla bych, že pořad, který je určený pro děti, musí být přehlednější, mnohem míň komplikovaný, barevnější, jinak by možná ani nechtěly dospět... A jinak si myslím, že by se ke každému divákovi mělo přistupovat jako k náročnému bez ohledu na jeho věk.

Změnila příprava pořadu Bankovkovi nějak Váš pohled na problematiku finanční gramotnosti?

Určitě. Hlavně jsem od té doby přesvědčená, že finanční gramotnosti by se už na základní škole mělo rozhodně věnovat dostatek času.

Jaká byla Vaše motivace pustit se do pořadu pro děti?

To, že ho bude režírovat Kuba Šmíd. A že se u něj potkám s tak skvělými lidmi!

Jste spíše rozhazovačný, nebo spořivý člověk?

Jsem příšerně rozhazovačná. Skoro jako Ema v našem seriálu. Díky Bankovkovým vím, že to není dobře, a alespoň se snažím napravit.

Biblická pátrání III

Cyklus, který přibližuje dětským divákům základní biblické příběhy, na jejichž základě se formovala euroatlantická civilizace i kultura. Ve třetí řadě děti při pátrání po skutečném Davidovu žalmu, o němž se tvrdí, že neexistuje, poznají Jeruzalém. Také si budou vyprávět i o zázracích, za nimiž stál Ježíš Kristus.

„Bible a její poselství patří ke kořenům naší civilizace. Považuji proto za důležité, aby se děti s biblickými příběhy seznámily. V třetí řadě Biblických pátrání budou hledat nejen duchovní význam příběhů, ale také jejich archeologické stopy v dnešním Izraeli.“ kreativní producent **Patrick Diviš**.

scénář: Radek Hejret, Eva Pospíšilová
režie a kamera: Martin Benc // **dramaturgie:** Iryna Shkaruba // **výkonná producentka:** Diana Tuyet-Lan Kosinová // **kreativní producent:** Patrick Diviš

Futuro

Magazín o moderních technologiích pro starší děti ve věku od osmi do dvanácti let pod vedením Dronýho, nejlepšího robomoderátora v celé galaxii, protože je obdařen umělou inteligencí. Droný se z futuristicky laděného studia skrze velkou interaktivní obrazovku propojuje se svými dvěma redaktory, kteří v terénu natáčejí reportáže o těch nejzajímavějších technologických inovacích.

„Seriál pro děti o technologických novinkách byl výzvou zejména s ohledem na to, že to jsou právě příslušnice a příslušníci nejmladší generace, kteří se nejrychleji adaptují na technologický pokrok a mnohdy zvládají technické novinky dříve než jejich rodiče. Věřím, že díky trojici silných protagonistů – animovanému robotímu moderátoru Dronýmu, Michalu Isteníkovi, který je zde za konzervativce, a Naomi Adachi, která je naopak technooptimistka – se nám podařilo s nadhledem představit technologický svět, do kterého děti vstupují,“ říká režisér **Jaroslav Kratochvíl**.

scénář: Zbyněk Vičar // **režie:** Jaroslav Kratochvíl
dramaturgie: Lenka Marešová // **kamera:** Jan Balcar
výkonný producent: Pavel Plešák // **kreativní producent:** Dušan Mulíček // **pořadem provázejí:** Michal Isteník a Naomi Adachi

Michal Isteník: Bojím se hypertechnologického a hyperkorektního světa s úchylkou záliby v reality show

V čem je pro Vás práce na pořadu pro děti jiná?

Říká se, že děti jsou největší kritici a že je ničím neošálíte. Myslím, že to není pravda. I děti jdou něčím ošálit, jde jim umělecky zalhat, ale co vám neprominou, je, když nemáte a nevydáte dost energie, abyste je zaujali. Je to podobné jako na divadle. Pohádky jsou obvykle kratší než představení pro dospělé, ale neustále musíte každou vteřinu dotovat energií. Když to neuděláte, děti se vrtí. A mluví. A prochází se po sále. A radí...

Co Vás přesvědčilo, abyste na nabídku účinkovat ve Futuru kývl?

Jednoduchá odpověď – štáb. S těmi lidmi jsme víc než rok natáčeli dospěláckou verzi s názvem Futuretro. Někdy se mi nechtělo z postele, vstával jsem, byl jsem unavený, natáčení znamenalo moc dlouhých přejezdů, celý den se točilo a pak večer třeba těžká představení v divadle. Ale ta parta, co jsme měli, ta to přebila. Kdyby mi tenhle štáb nabídl práci, už bych se asi ani neptal jakou. Bral bych to hned... Jsou skvělí. Všichni. A že jsme neměli jen krásné zážitky, všechno se zvládlo. A v pohodě. Moc jim děkuji!

Jsou Vám moderní technologie blízké? V čem vidíte jejich výhody a nevýhody?

Blízké mi právě nejsou. Taky ve Futuretru i Futuru zastávám „retro“, roli technoskeptika. Sám na sobě nemám rád, že mi technologický pokrok protéká mezi prsty, ale nedá se nic moc dělat... To je v člověku.

A výhody a nevýhody? Miluji moderní technologie, pokud člověku slouží k dobré věci, pokud zotročuje a ovládá, pak jsem zarytý odpůrce...

Jak podle Vás bude vypadat svět za sto let? Bude všechno digitální?

Naštěstí to nevidím. Bojím se, že si děti ve škole nebudou kreslit do sešitů, falšovat podpis rodičů, že se nebudou zpovídat z potrhaných učebnic, že nebudou vědět, co je pohlednice, dopis, bojím se, že si nebudou umět opéct buřta na ohni... Je v tom staromilství něco romantického, no ne? Bojím se hypertechnologického a hyperkorektního světa s úchylkou záliby v reality show. Něco mezi Demolition Manem a Running Manem. To mě děsilo už jako kluka...

Zvěd

Záhady, problémy, budoucnost, objevy, kuriozity. Zvěd Vojtěch Klinger, coby nadšený průzkumník, přináší nejnovější a ověřené informace z vědeckého dění. Na čem v současné době vědci pracují a jaké jsou výsledky jejich výzkumů? Zvědův parťák je roztomilý pes Maggie, se kterým společně vyrážejí po stopě nejzajímavějších vědeckých objevů. Zábavnou a hravou formou předvádějí dětem tajuplný a inspirativní svět vědy. Pořad vzniká ve spolupráci s Akademií věd České republiky.

scénář: Amálie Kovářová, Vojtěch Klinger

režie: Amálie Kovářová // **dramaturgie:** Tomáš Končinský

kamera: Adam Špalek // **výkonný producent:** Petr Nezval

kreativní producent: Luděk Horký

Vojtěch Klinger: Věda nám poskytuje nástroje k tomu, abychom lépe rozuměli světu kolem nás

Jak byste divákům pořad Zvěd představil?

Na co se mohou těšit?

Pořad vznikl v návaznosti na stejnojmenný pořad na youtube, který vytváří Akademie věd. Zvěd na Děčku je koprodukcí AV ČR a České televize. Přicházíme s pětidílnou sérií o mozku, která přináší neurovědecké či psychologické poznatky o této nejsložitější struktuře ve známém vesmíru. Zároveň nyní během koronaviru vznikl další koprodukční projekt ČT a Akademie věd s názvem „Zvěd v izolaci“ – ten za pomoci videí s psycholožkou doc. Ivou Poláčkovou Šolcovou pomáhal veřejnosti porozumět našemu fungování v izolaci a tomu, co nestandardní situace dělala s naší psychikou.

Jak jste se Vy sám k tomuto tématu dostal?

Studoval jsem obor experimentální psychologie na Cambridge, posléze jsem pracoval třeba v Národním ústavu duševního zdraví nebo komunitním zařízení pro lidi s poruchou osobnosti, obecně mě zajímají terapie, psychologie a neurovědy. Například v kombinaci s herectvím – to mě zavedlo na cestu popularizátora vědy: takhle vznikl právě pořad Zvěd. Předtím jsem byl také dva a půl roku moderátorem pořadu Planeta Yó.

Kromě experimentální psychologie studujete také Katedru autorské tvorby a pedagogiky na DAMU – proč Vás láká zmíněné spojení divadla a psychologie?

Od svých třinácti let jsem členem Divadla Radar a právě divadlo mi poskytuje možnost lépe vyjádřit sebe

samotného. Skrze další charakter, které máte ztvárnit, navíc získáte i další pohledy na sebe samotného. Projevovat se na jevišti, stoupnout si tam a něco říkat, artikulovat to, co člověk zrovna prožívá. To je v mnohém podobné právě terapii, která pro mě představuje především cestu k porozumění sobě samému a hledání svého autentického vyjádření. K tomu je dobré zajímat se o to, jak vlastně svět kolem nás funguje – a to už je právě ta věda.

Proč by se vlastně děti měly o vědu zajímat?

Co jim může přinést?

Svět kolem nás je fascinující a zajímavý. Věda nám dává možnost porozumět lépe tomu, jak jsou jevy kolem nás propojené. Tak nám dává možnost lépe porozumět i nám samým – jakou v tom všem hrajeme roli. Věda o mozku je obzvláště důležitá, protože je to vlastně věda o nás: o tom, jak přemýšlíme, jak se cítíme, jak se chováme či jak se rozhodujeme. Obecně nám věda poskytuje možnost, jak lépe rozumět světu kolem nás, a to není k zahazení.

Parta z garáže

Starou zaprášenou zkušebnu plnou hudebních nástrojů využívá nová parta mladých muzikantů. Populární Pětka z garáže nahrazují Max, Oliver a Adél, kteří se stejně jako jejich předchůdci setkávají na své cestě za snem se zpěváky, moderátory a jinými profíky z hudební branže. Nejdůležitější ale je, jestli se jejich písničky budou posluchačům líbit. Snad Parta z garáže prorazí v náročném světě šoubyznysu!

V pořadu vystupují například tito muzikanti: Pokáč, Mirai, Marek Ztracený, Richard Krajčo, Aneta Langerová, Adam Mišík, Monika Absolonová, Marta Jandová, Bára Poláková, Olga Lounová, Kapitán Demo, Debbie, Voxel, Eva Burešová, Jan Bendig, Petr Janda, Markéta Konvičková, Milan Peroutka, Lucie Vondráčková, David Koller, Jitka Boho, Lou Fanánek Hagen, David Deyl, Natálie Grossová, Matěj Homola a Elis Mráz.

scénář: Tereza Seidlová // **režie:** Michal Rykovský
dramaturgie: Jan Gregor, Miroslava Hessová // **výkonný producent:** Petr Nezval / **kreativní producent:** Luděk Horký
účinkují: Natálie Němcová, Ondřej Kapusta, Miloslav Frýdl

Matěj Homola: Ne každý chce hrát se sourozencem v kapele

Kdybyste měl začínajícím muzikantům poradit jednu věc, jaká by to byla?

Neberte hudbu tak vážně.

Udělal byste Vy sám něco ve své hudební kariéře jinak?

Určitě. Člověk často dělá v dobré víře chybná rozhodnutí. Například bych nezačal hrát na kytaru, ale baskytaru.

Vzpomenete si, co jste poslouchal jako dítě?

Nic záměrně. To, co pustili rodiče na gramofonu, což byly věci jako folk a spol.

Ve Wohnoutu fungujete s bratrem Honzou – doporučil byste zapojení sourozenců do skupiny i začínajícím kapelám?

Ne každý má sourozence, ne každý sourozenec chce hrát s dotyčným v kapele, navíc to pak může fungovat, ale taky nemusí, když to někdo bude třeba flákat. Nejdůležitější je zápal pro věc a společné hudební představy.

Jaké to má podle Vás výhody a nevýhody?

Nevýhody to nemá žádné, výhodou je, že sourozenci jsou na sebe zvyklí, protože spolu žili, odpadá tedy seznamování. A taky se dá jamovat každý den doma, pokud spolu bydlí.

Ke stolu! Servíruje Servác!

Kuchař Servác a agentky z Agentury chutí vysvětlí mlsnému panu Štafetkovi i dětem, proč jíst zdravě a jak to udělat, aby vám chutnalo. Školní jídelna se na chvíli stává koncertním sálem a společně s jídlem se tu servírují také písničky. Kuchař Servác a jeho kouzelné kamarádky Marta Sladká, Slaná, Hořká, Kyselá a Umami radí dětem a tělocvikáři Štafetkovi, jak jíst zdravě. Mražené hudební těleso shrne všechny zásady veselou písničkou.

„Já jsem kluk z kovárny. Každý rok byla zabíjačka. Teď mám chuť na ovárek, prdelačku a jitřničku. Ale nic se nemá přehánět. Všecko s mírou. Ale zdravé stravování je důležité, zvláště ve školách,“ říká herec **Pavel Zedníček**.

scénář: Tereza Karpianusová // **režie:** Pavel Hejnal

dramaturgie: Soňa Pokorná, Jana Ozoráková

kamera: Vojtěch Vančura // **výkonný producent:** Petr Nezval

kreativní producent: Luděk Horký // **účinkují:** Pavel Zedníček, Robert Mikluš, Lenka Zahradnická

„Pohádky z mechu a kapradí“ jsou klasika mezi večerníčky, Jiří Žáček je klasik české literatury pro děti a mám velkou radost, že se konečně stal i autorem večerníčku. Jeho čerti jsou vtipní a moudří a mají spadeno jen na ty, kdo si to za své špatné chování opravdu zaslouží. Člověk by si skoro přál, aby existovali doopravdy!“ říká kreativní producentka **Barbara Johnsonová**.

Kdopak by se čertů bál

Pod Čertovou horou, v Čertově lese, stojí opuštěný zámek, kterému lidé od nepaměti neřeknou jinak než U starého čerchmanta... Je to jenom náhoda, nebo na tom něco je? Mladý čert Trdlík si poplete v kouzelné almaře ovládací knoflík a společně s čertím dědečkem Černoprskem přistanou ne v plánovaném roce 1820, ale kolem roku 2020 na planetě Zemi. Holčička Rozárka, která je s rodiči na sběru hub, zajde zvědavě až do zámku, kde se setká s čertí dvojicí. Setkání nechce uvěřit. Paní učitelka dětem přece říká, že čerti žijí pouze v pohádkách a legendách. Oba čerti se před Rozárkou předvádějí svými kouzly. Aby Rozárku přesvědčili o své existenci, předvádí zkušený Černoprsk kouzlo s rozmnožením hub. Trdlík zve Rozárku na návštěvu zámku i druhý den.

scénář: Jiří Žáček, Jiří P. Miška // **režie:** Jiří P. Miška
dramaturgie: Miloš Zvěřina // **výkonná producentka:** Veronika Trčková // **kreativní producentka:** Barbara Johnsonová
večerníček namluvil: Ivan Trojan, Alena Fenclová, Jiří Strohner

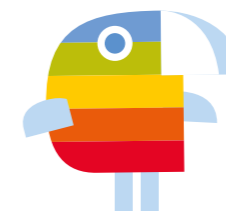

Pohádky z mechu a kapradí

„Na pasece stála pařezová chaloupka. V chaloupce byla světnice a v té světnici spali dva mužíčkové. Ten, co byl přikrytý červenobíle pruhovanou peřinou, se jmenoval Křemílek. A tomu pod modrobíle pruhovanou peřinou říkali Vochomůrka. Anebo se to dá povědět i jinak. Křemílek byl spíš hubený a Vochomůrka spíš tlustý. Anebo se to dá říct ještě jinak. Zkrátka jak kdo chce, ale nikdy stejně.“ Kdo by neznal Křemílka a Vochomůrku, protagonisty jednoho z nejoblíbenějších a nejslavnějších seriálů Večerníčku. Titul zároveň patří k nejstarším animovaným kresleným projektům (premiéra 6. 10. 1968), celkem bylo vytvořeno 39 epizod. Neopakovatelný hlasový výkon Jiřiny Bohdalové vytváří jedinečnou atmosféru umocněnou originální hudbou skladatele Jaroslava Celby. Příběhy napsal pohádkový mág Václav Čtvrtek, autorem nezaměnitelného kouzla světa lesních skřítků je přední český výtvarník a režisér Zdeněk Smetana.

Na podzim se diváci mohou těšit na legendární večerníček namluvený Jiřinou Bohdalovou. Avšak premiérově v barvě díky České televizi.

scénář: Anna Jurásková // **režie:** Zdeněk Smetana
dramaturgie: Miloš Zvěřina // **výkonná producentka:** Veronika Trčková // **kreativní producentka:** Barbara Johnsonová
večerníček namluvila: Jiřina Bohdalová

Miloš Zvěřina: Animovaná tvorba patří do rodinného stříbra České televize

Čím to, že se zrovna Pohádky z mechu a kapradí dočkaly tak kultovního statusu?

U jeho zrodu stála kvalita, kvalita a zase kvalita. Stačí jen připomenout tvůrce – Václav Čtvrtek, Milan Nápravník, Anna Jurásková, špičkoví animátoři studia Bratři v triku, Eva Kargerová, Jiřina Bohdalová, Jaroslav Celba, Zdeněk Smetana... Ty všechny propojovala radost z tvorby pro nejmenší televizní diváky a kumštýřské nadšení v nelehkých dobách naší země.

V čem je nynější verze Pohádek z mechu a kapradí nová a unikátní?

S nápadem přišel GR Petr Dvořák a výkonný ředitel ČT :D Petr Koliha v rámci zkvalitňování, digitalizace a uchování zlatého televizního fondu. U „obarvování“ první dílů původně černobílého projektu (1-13) stál ještě osobně výtvarník a režisér tohoto kultovního seriálu Zdeněk Smetana (1925–2016). Děti dostanou dárkem oblíbené Pohádky z mechu a kapradí v novém barevném „kabátku“, s digitálně upraveným a restaurovaným obrazem i zvukem, vše v nejvyšší možné kvalitě. Umělecky i časově náročný projekt byl realizován interně v Grafickém centru České televize.

Dá se podle Vás najít nějaký prvek, který spojuje ty nejúspěšnější večerníčky?

Ano, společným jmenovatelem je kvalita literární předlohy nebo scénářů, originální výtvarný rukopis a nápaditá reжіe. Zdeněk Smetana, Václav Bedřich, Zdeněk Miler, Břetislav Pojar a další přední tvůrčí v oblasti

animované tvorby byli „žáci“ a spolupracovníky Jiřího Trnky. Ten stál společně s Karlem Zemanem a Hermínou Týrlovou u vzniku tzv. české školy animace, která vynikala nepřehlédnutelnou specifickou poetikou i ve světovém kontextu animace. I dnes má česká animace výrazné tvůrčí osobnosti, mnozí z nich pracují pro Českou televizi. Animovaná tvorba je nezaměnitelným „nadčasovým“ fenoménem a patří do rodinného stříbra ČT.

Zatímco filmové trendy se neustále proměňují, pohádky se u dětí drží stále stejné – jak si to vysvětlujete?

Je i není to pravda, děti (ve skrytu duše i rodiče a prarodiče!) stále touží po krásných a imaginativních příbězích, kde přes různé peripetie nakonec dobro vítězí nad zlem, to je pro dnešní stále „složitější“ a komplikovaný svět dobrá zpráva. V oblasti formy hraných i animovaných pohádek stále dochází k posunu používaných technologií, využíváme moderních trikových a animačních digitálních postupů v postprodukci. Samozřejmě při zachování maximální kvality herecké a animační akce.

Večerníček Kdopak by se čertů bál je naopak novinka – na co se diváci mohou těšit?

Diváci Večerníčku poprvé uvidí originální čertovské příběhy pravých českých čerchmantů Jiřího Žáčka ve výtvarném zpodobnění Ludka Bárty. Uslyší nápaditou komponovanou hudbu Zdeňka Bartáka. Úplně poprvé ve své bohaté herecké kariéře propůjčí protagonistům

pohádek svůj hlas i zpěv špičkový herec Ivan Trojan. Reжіe se ujal zkušený animátor a režisér Jiří P. Miška, který je také spoluautorem scénářů.

Ivana Trojan má spousta lidí spojeného s postavou Anděla Petronela – co to, že se nyní objevuje v čertovské pohádce?

Reжіe společně s dramaturgií oslovila pana Trojana záměrně s otázkou, zda ho bude zajímat i čertovská poloha vyprávění pro nejmenší diváky ČT :D, a pan Ivan Trojan nezaváhal! I přes velké herecké vytížení řekl na tuto výzvu bezprostředně ano. A je to cítit, spolupráce s ním byla radost, nahrával s plným a poctivým nasazením, nechte se překvapit. A není v každém z nás trochu čertovské i andělské nátury?

Pohádka se má odehrávat kolem roku 2020 na planetě Zemi. Není večerníček ze současnosti trochu riskantním krokem?

Večerníček vždy uměl riskovat, ono to jinak v životě ani tvorbě nejde, tento téměř šedesátiletý borec i pamětník se stále mladým srdcem a obzorem nesmí usnout na vavřínech.

Stavitelé

Britský dětský televizní cyklus, který se vysílá na veřejnoprávní stanici CBBC (tedy období Děčka). Základní myšlenkou je pomoci dětem, které jsou nějakým způsobem znevýhodněné, získat nějaký prostor či takzvané „doupě“ jen a jen pro sebe. Setkáme se s dětmi, které se třeba často stěhují nebo sdílejí malé pokoje se svými sourozenci, ale i s těmi, které mají různá pohybová omezení. Děti si samy vymyslí, jak by takové místo mělo vypadat, a teprve poté nastoupí tým dospělých odborníků, kteří dětské představy realizují. A protože dětská fantazie je nekonečná a tým odborníků správně hravě naladěný, uvidíme kromě klasických klučičích bunkrů a holčičích pokojíčků třeba klubovnu ve stylu staré železniční stanice, fotbalovou síň slávy, karibskou pláž či dračí doupě. Cyklus získal v roce 2019 cenu British Academy Children Award v kategorii dětských zábavných pořadů.

Tělopis

Tvůrci tohoto cyklu jsou ve vzdělávání o lidském těle důkladní, ale i hraví a vtipní. Na začátku děti komentují zvětšené fotografie pocházející z různých částí různých orgánů: mají říct, oč se podle nich jedná. Každá epizoda je věnována konkrétnímu orgánu či smyslu, nechybějí důmyslné a přehledné animace kombinované s akcí živých herců, které nejen poučí, ale svým provedením i pobaví. Třešničkou na dortu je pak v každém dílu animovaný klip s písničkou.

Grace a úžasný stroje

Zapálená motorkářka a fanyнка všeho, co jezdí, létá či pluje, vyrostla v rodině nadšenců pro techniku a motosporty a to jí motivovalo stát se úspěšnou moderátorkou pořadů pro děti i dospělé, v nichž mají hlavní roli stroje. Ať už jsou užitečné či vyrobené ryze pro zábavu, ať jezdí po silnici, v terénu či po kolejích, Grace si ráda na vlastní kůži vyzkouší, jak se řídí,

pilotují, kormidlují a využívají. A především nám ukáže, jak fungují. Těšit se tak můžeme třeba na závodní elektromobil, dvoupatrový autobus, rypadlový nakladač, letištní hasičskou stříkačku, auto na rallye, akrobatické letadlo, hydroplán, remorkér, rychlovlak či výletní kolesový parník.

Sláva králi Jelimánovi

Bláznivý lemuří král Jelimán to poprvé roztočil v animovaném filmu Madagaskar (2005). Vyhlášený pařmen si rychle získal srdce diváků a dočkal se dalších dobrodružství ve vlastním animovaném seriálu. Když se Jelimán nečekaně stává lemuřím králem, začíná jeho šílená vláda ve stylu nekonečné party. Výstředního panovníka doplňuje jeho věrný rádce Maurice, oddaný Mort a chrabrá osobní ochránkyně Clover. Společně musí čelit věčné snaze o povstání v jejich království, zažívají přitom ale neuvěřitelnou porci zábavy.

Dobrodružství medvídky Paddingtona

Dobrodružství medvídky Paddingtona je nová série příběhů o známém medvídkovi. Veselá dobrodružství plná statečnosti o tom, jak být milý k druhým lidem, a také o tom, jaké to je být součástí milující rodiny. Každá jedenáctiminutová epizoda čerpá námět z knihy od Michaela Bonda a také z celovečerních filmů, které byly natočeny již dříve, avšak v hrané podobě. Napínavý animovaný seriál plný nových příběhů zaujme nejen děti, které se s medvídkem teprve seznamují, ale i dospělé, kteří Paddingtona už nejspíše znají a dost možná si ho zamilovali už jako malé děti. Celý seriál je ovlivněný celovečerními filmy, ale zásadní rozdíl je zejména v charakteru rodiny Braunových. Zatímco ve filmu šlo o rodinu středního věku, seriál vykresluje mladou, začínající rodinu, která spoustu zkušeností teprve získává.

Mise Špuntix

I letos Děčko chystá pro své diváky celoroční soutěž s názvem Mise Špuntix. Jejím cílem je seznámit děti s nastupujícími technologiemi. Tvůrci vybrali osm nejvlivnějších technologií 21. století, které budou formovat svět dospělosti současných dětí. Některé už k nim pomaličku pronikají, další se jim dostanou do rukou během jejich středoškolských let, některé ještě o něco později.

Soutěž podpoří stejnojmenný desetidílný minipořad a webová stránka, na které děti najdou online hru a spoustu vzdělávacích materiálů.

Na děčkovém nebi se znenadání objeví neznámé kosmické těleso. Co to je? Kde se tu vzalo? Jak? A proč? A není to nebezpečné? Princezna Prga a inženýr Vrtulka narychlo vypravují kosmickou expedici špuntů na neznámý asteroid. Zatímco Prga vybavuje raketu nejnovějšího typu – sluneční plachetnici – nejmodernějšími technologiemi, Vrtulkovi se to moc nezdá. Raději by letěl tradičně pěkně na naftu a místo těch nevyzkoušených hejblátek vzal klasický kosmický vercajk.

vedoucí projektu: Monika Mrázová // **námět:** Petr Hauzírek, Daniel Špaček // **režie minipořadu:** Jakub Hussar // **scénář:** Petr Hauzírek // **výtvarník:** Daniel Špaček // **animace:** Tomáš Hájek, Tomáš Holub // **manažer realizace:** Luděk Horký // **dabing:** Barbora Poláková, Jan Vondráček, Viktor Dvořák

MISE ŠPUNTIX

Monika Mrázová:

Bez snů a ideálů bychom dnes nejezdili v autech, nelétali v letadlech, nedobývali vesmír a nadrželi utržené sluchátko

Co má projekt Mise Špuntix dětem předat?

Cílem projektu je vybudit v dětech zájem o „science“ vědy. Seznámit je hravou, poutavou formou s technologiemi, které nás obklopují, jsou součástí našeho světa a neustále se vyvíjejí. Jde nám o to, aby si děti přiblížily svět vědy a techniky, aby si nechaly své dětské sny a představy otevřené, aby stále věřily v to, co se dnes zdá být nemožné. Dětský svět nezná hranic, nemá limity, a to považuji pro další vývoj společnosti ve spojení s technologiemi za velmi podstatné. Bez snů a ideálů bychom dnes nejezdili v autech, nelétali v letadlech, nedobývali vesmír a nadrželi utržené sluchátko...

Co vše bude součástí projektu Mise Špuntix?

Celoroční projekt Děčka se stále vyvíjí a posouvá. Pro nadcházející školní rok do projektu přibyl minipořad, který vtipnou zápletkou uvede téma měsíce. V duchu nových technologií stále více a více nabývá na významu část odehrávající se na webu. Zde děti naleznou vědátorské, či chcete-li pracovní listy vztahující se k projektu, explainery – kreslené krátké příběhy, které více rozvíjejí zábavnou formou téma měsíce a nově na děti čeká budovatelská hra. Tradičně máme zařazenu kreslicí soutěž i pro ty nejmenší. Do projektu výrazně vstupují naši partneři – science centra a planetária, která v průběhu celého roku budou organizovat workshopy, akce a expozice vztahující se k tématům projektu. Děti i dospělí tak získají možnost si na vlastní kůži některé věci vyzkoušet a zažít.

Jak soutěž navazuje na předchozí projekt Planeta je prga? Rozvíjí u dětí jejich vztah k ekologii?

Mise Špuntix nemá přímou návaznost na projekt Planeta je prga, ale v každém případě bychom zde propojovací prvky našli. Předně jde o jednu z hlavních postav princeznu Prgu, která se opět neohroženě vrhne do řešení úkolů. Těžko bychom našli oblast lidské činnosti, kterou nové technologie nezasáhnou a ochrana přírody a naší planety není výjimkou. Jako příklad mohu uvést nanotechnologie, které pomáhají při čištění vzduchu. Pokud děti nadchl projekt týkající se ochrany životního prostředí a zanechal v nich touhu starat se o svět kolem nás, může jim nové téma technologií otevřít další možnosti.

Postava Prgy si u dětí získala oblibu, bude se objevovat i v dalších projektech Děčka?

Postava Prgy získala prostřednictvím projektů na Děčku opravdu velkou oblibu. V těchto dnech vychází nová kniha, první kniha v Edici ČT :D, Planeta je prga, která završuje rok projektu Děčka věnovaný ekologii. Věřím, že neméně úspěšný bude i následující rok s projektem Mise Špuntix, kde se s postavou neohrožené princezny Prgy setkáme opět. Prga se stala součástí panteonu Děčka, tak jako další postavy – například ovečky, Duháček, Vrtulka. Jakou úlohu bude mít Prga v dalších projektech a následujících letech se teprve uvidí – to víte, postavy na Děčku žijí svým životem, na své planetě a pustí k sobě jen toho, kdo je minimálně duší dítě.

Mise Špuntix

Letošní celoroční hra, která nese název Mise Špuntix, představuje dětem osm témat z oblasti moderních technologií (Roboti, Augmentovaná realita / Virtuální realita, 3D tisk, Nanotechnologie, Biotechnologie, Drony, Umělá inteligence, Genové inženýrství). Každému z témat se na webu budeme věnovat jeden měsíc - soutěž tedy poběží od října do května. Nicméně obsah kromě soutěžního úkolu a minipořadů bude na webu kompletně už od 1. 10. (tedy všechny explainery, všechny pracovní listy a hra).

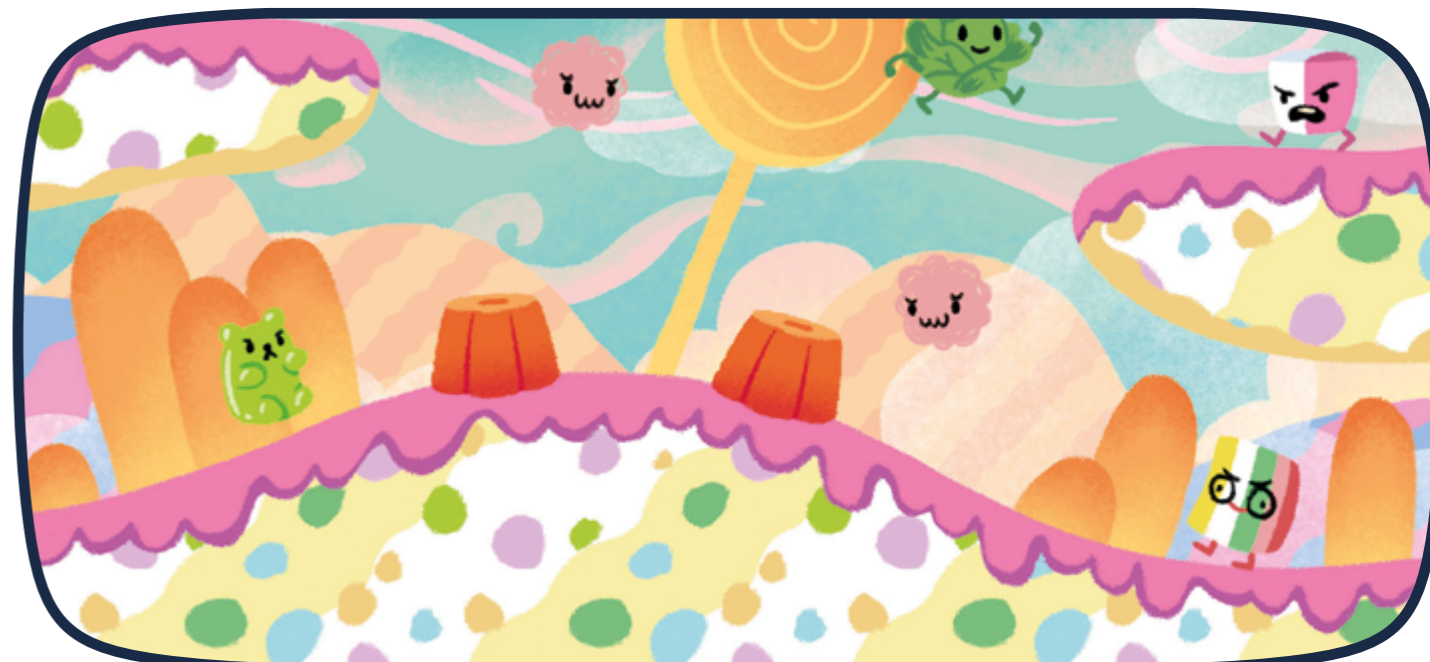
Ke každému z témat děti na webu najdou dva soutěžní úkoly (snazší a těžší, děti si samy vyberou podle

věku nebo svých schopností, každý měsíc vyhlásíme 10 výherců, kteří získají „děčkové“ ceny), video explainer (asi minutové video, v němž se technologie představí), vědátorský list (pracovní list ke stažení k hlubšímu vysvětlení technologie), díl minipořadu (groteska, která není edukativní) a webovou hru. V ní děti budou moct osídlit svůj vlastní asteroid a osadit ho budovami reprezentujícími jednotlivé technologie. Cílem hry je objevit všechny technologie a postavit všechny budovy. Prostředí je generované náhodně, takže nikdy nebudou dvě stejné kolonie a děti mají možnost určit vzhled své špuntí civilizace dle libosti a vkusu.

Podzimní balíček her

Na podzim se děti na Děčku budou moct těšit na čtyři nové hry. V Íčkované si děti mohou procvičit vyjmenovaná slova - stačí si nabít íčkem nebo ýčkem a pustit se do balonkové bitvy! V další z her si zase mohou procvičit svou paměť. Pamatovák je totiž postřehová hra, vážící se k pořadu Zvěd. A co zkusit nacytat robota? Prý dokáže uhádnout jakýkoli dopravní prostředek si vymyslíte, ale je to pravda? Přesvědč se o tom ve hře Libuše L - 1000. V poslední hře - Hopsváča - zase mají děti za úkol pomoci jablku, brokolici nebo třeba fazolce doskakat do čekající otevřené pusy. Musí se ale mít na pozoru před číhajícími nebezpečím v podobě nezdravých potravin.

Planeta je prga

Princezna Prga stojí před nevídanou hrozbou – jsou tu hnusáci, neekologická monstra ničící planetu. Děti pomohou Prze, neohrožené bojovnici proti zlu, zatočit s hnusáky a ukáží tak, že jim záleží na jejich okolí. A proti komu budou bojovat? Musí se připravit na Puchlana Smrdutého, Plastora Nezmara, Bordelnici Polétavou anebo Sušivce Pustinu. Avšak nemusí mít strach, mohou kdykoliv nakouknout do supr čupr laboratoře, kde se dozví o hnusácích spoustu věcí – a hlavně co na ně platí. Taky si s sebou mohou vzít svoje kamarády, protože čím víc jich bude, tím lépe.

Zábavná publikace Planeta je prga vychází z divácky rekordně populárního projektu ČT :D a hravě seznamuje malé čtenáře s principy ekologie i s péčí o jejich okolí. A kdo ví, možná se z ní leccos zajímavého dozvědí i dospělí. Na tvorbě knihy se podíleli zkušený autor děl pro děti **Petr Hauzírek** a ilustrátor **Daniel Špaček**, známý nejen svou tvorbou vizuálního stylu Děčka.

Výstava

V říjnu v Galerii ČT v budově známé pod jménem Rohlík na Kavčích horách otevře Česká televize novou výstavu **Děčkosvět**. Jak už název napovídá, půjde o výstavu zaměřenou na duhový svět Děčka. Návštěvníci tak poprvé budou mít možnost vstoupit do světa, který znají především z televizní obrazovky. Výstava bude interaktivní a bude propojena také s webem Děčka. Návštěvníci si budou moci na místě zahrát vybrané hry, které dobře znají právě z webových stránek dětského kanálu.

„Moc se těšíme, že budeme moci také ukázat pohyblivý svět Děčka, který nám pomohlo realizovat Království železnic. A protože naší snahou je nejen bavit, ale i vzdělávat, budou si moci návštěvníci také přečíst zajímavé informace týkající se programového okruhu Děčko,“ říká kurátorka výstavy **Petra Dostálová**.

